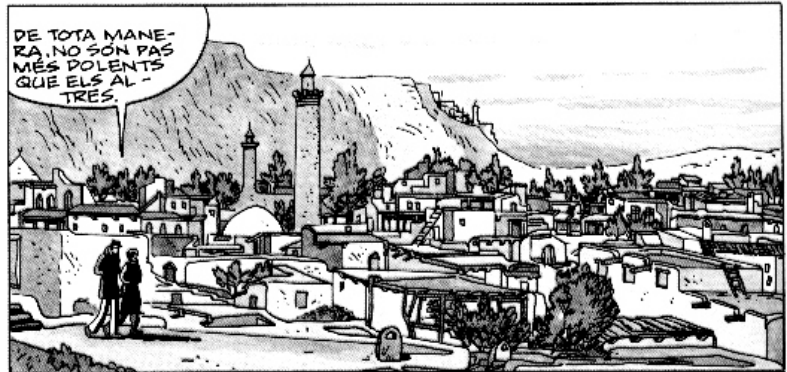

Un dels recursos que els dibuixants de còmics fan servir per donar varietat i interès a les historietes, sobretot si són llargues, és la successió de plans. Es tracta d'un recurs que utilitzen també altres mitjans, com ara la fotografia, la televisió i el cinema.

Cada pla ve determinat pels límits de la vinyeta i per la distància a la qual ens posem, segons la imatge que volguem veure: si volem una visió de conjunt ens posem lluny, però si ens interessen els detalls ens posem més a prop. Cada pla té un nom, segons què ensenya.

Aquest és un **pla general**. Mostra el paisatge on es desenvolupa l'acció.

En el **pla panoràmic**, veiem els personatges i un tros del seu voltant, per saber on són.

El **pla normal** o **sencer**, se centra en els protagonistes, que veiem de cap a peus.

En el **pla mitjà**, ens apropem més al personatge i ja no el veiem sencer.

El **primer pla** ens ensenya millor la cara i l'expressió.

Finalment, quan les coses petites són importants, cal un **pla de detall** perquè no se'ns escapin.

L'autor

Hugo Pratt, italià, va morir el 1996, als seixanta-nou anys, essent un dels autors europeus més admirats.

Amb un estil de dibuix més aviat esquemàtic i un gran domini del blanc i negre, Pratt va ser, sobretot, un gran narrador d'històries.

El seu personatge més conegut és en Corto Maltese, un mariner de caràcter una mica misteriós, que viu aventures per tot el planeta. El veiem a les vinyetes d'aquest full, que són de la historieta "La casa daurada de Samarkanda".